

i hvert fald, har givet udtryk for ville være godt, men en ting er i hvert fald 100 pct. sikker: Vi kan under ingen omstændigheder holde bornholmerne hen med prøveløsninger. Vore bornholmske venner har et problem, og det har de haft i mange, mange år. Derfor er det nu ikke bare på høje tid, men overtid, at regeringen og Folketinget hugger den gordiske knude over og giver bornholmerne mulighed for fremdrift og fremskridt, som bornholmerne selv skaber. Bornholm skal have hjælp til selvhjælp.

Forespørgslen her handler om trafikbetjening af Bornholm, men samtidig er det særdeles vigtigt, at vi er opmærksom på, at trafikproblemerne hænger sammen med den stadig manglende aktivitet på øen. Jeg fristes næsten til at sige, at trafikbetjeningen af bornholmerne er et symptom på det lave aktivitetsniveau på Bornholm. Derfor bør vi tage fat på årsagen og ikke kun kurere symptomerne. Der er efter Fremskridtspartiets opfattelse under ingen omstændigheder brug for flere lappeløsninger.

Trafikministeriets redegørelse fra den 10. december 1997 skitserer kort, at statens tilskud til Bornholmstrafikken inkl. afskrivning og forrentning alene udgør godt ca. 70 mio. kr. for 1997. Herudover kommer en fjerdedel af de samlede investeringer på Bornholm siden 1989 fra EU's strukturfonde. Den samlede EU-støtte siden 1989 har således udgjort knap 157 mio. kr., hvilket svarer til en fjerdedel af de totale investeringer på 622 mio. kr.

Bornholm har et problem, i og med at øen geografisk ligger længere væk end andre dele af vores land. Dette medfører så naturligvis øgede transportomkostninger i forhold til resten af landet. Dagligvareleveringen koster ca. tre gange så meget som i resten af landet. Det er vel ikke rimeligt, kunne man sige, at det skal være så meget sværere at leve eller drive virksomhed på Bornholm end alle andre steder i landet.

Fremskridtspartiet er parat til at vende udviklingen sammen med bornholmerne. Det er, som jeg sagde tidligere, i 12. time, at der iværksættes nogle tiltag, som bornholmerne kan være tjent med. Bornholm er en vigtig del af vores land, og der er ingen, der kan leve med, at f.eks. de unge fraflytter øen. Erhvervslivet skranter desværre og virksomhederne lukker. Derudover kan vi også se, at arbejdsløsheden vokser. For bornholmerne selv opleves det ikke bare som kolde, statistiske oplysninger, men som benhård, barsk virkelighed. Alle har inter-

esse i, at Bornholm bliver et optimalt fungerende samfund, der kan være stolt af at kunne klare sig selv. Bornholm skal ikke være et uland her i landet.

Fremskridtspartiet har været modstander af en række initiativer, og vi har stemt nej til bevillinger i Finansudvalget. Det har vi udelukkende gjort, fordi vi ikke mente, at forslagene var fornuftige. Det var lappeløsninger, som Bornholm ikke kunne være tjent med. Efterfølgende har vi også set, at socialdemokraterne selv på Bornholm erkender, at man ikke har overholdt de aftaler, man har haft med bornholmerne om, at der f.eks. skulle afsættes nogle kroner på finansloven for 1998 til hjælp for bornholmerne. Det har man ikke ønsket, og derfor har regeringen altså også et kæmpeproblem, vil jeg sige.

Lad øen f.eks. blive en vækstzone. Befri øen for nogle afgifter og skatter, eller lad den for den sags skyld blive et særligt vækstområde, som bl.a. hr. Arne Melchior på linje med Fremskridtspartiet har foreslået.

Der er faktisk masser af ting, vi her kan gøre for at hjælpe bornholmerne. Nogle af initiativerne vil altså give bornholmerne mulighed for at få hjælp til selvhjælp. Bornholm skal gøres selv bærende og selvhjulp. Vi er selvfølgelig åbne over for de drøftelser, der skal finde sted om, hvad der skal ske med Bornholm, og det bliver, som jeg kan forstå, efter valget, hvor Fremskridtspartiet naturligvis er et stort parti, der også kan få indflydelse på, at Bornholm får bedre forhold.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, der har ønsket at fremsætte en erklæring i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I går vedtog Folketinget med et bredt flertal at give regeringen mandat til, at vi konkret kan vedstå os Danmarks medansvar for at håndhæve den internationale retsorden. Regeringen er hermed sikret den nødvendige handlekraft i den kommende tid, sådan som vi havde ønsket